

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1604

Vita Sancti Calvppani Reclvsi, ex ea quæ est per Gregorium Turonen.
Episcopum. Migravit è corpore Anno Domini 579. Pelagij Pap. secundi 2.
Iustini Iun. Imp. 14.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42667

aque hoc modo horum martyrum certamina, magna ex parte interierint.

At verò cum in certaminis loco præclari martyres confisterent, fideique suæ rationem inuictis inimicis testarentur, mirabilis quidam splendor circa eos apparuit, qui instar candidissimæ nubis paulatim sursum ascendit, donec prouolutis in terram genibus martyres Christo ardentius supplicarent, & sic ipsum cælum penetrare visus est. Mirabat hoc spectaculo, ingenti horrore perfusa, multæ quoque populi, ipseque carnifex pauore ta-
 sedens manum retrahēbat; qui tamen, nè optata martyres gloria diutiùs fraudarentur, ictum per-

Præclara apud eorum sepulcra eduntur miracula, & demones ab obsessis corporibus præteriti martyrum virtute fugantur, & homines in scelere obstinati, si fortè accedant, horribili cruciatu torquentur. Alij à prauitate vitæ ad honestam pietatisque studium excitantur. Alij à varijs languoribus mirabiliter curantur; nemoque nõ, quicumque accedit, martyrum virtutem, Christi gratia & benignitate experitur.

VITA SANCTI CALVPPANI RECLV-

scilicet ea qua est per Gregorium Turonen. Episcopum. Migravit è corpore Anno Domini 579. Pelagij Pap. secundi 2. Iustini Iun. Imp. 14.

Caluppanus cum ab ineunte ætate miro pietatis studio flagraret, tradidit se monasterio Meletensi apud terminos Aruernos; ubi tanta vitæ austeritate, tantaque cibi parcimonia diuinis rebus incumbēbat, vt communem cum fratribus manuum laborem, nimia inedia attritus

Cæduntur gladio martyres.

Miracula apud eorum sepulcra.

Vide Czf. a. Baro. Tom. 7. Annal.

3. Martij. Caluppanus ab ineunte ætate monachus.

852 VITA S. CALUPPANI RECLUSI
tritus, ferre non posset. Factum itaq; est, ut & fr-
tres, & ipse monasterij Præpositus tarditatem illi
exprobrarent: indignumq; dicebant (non enim
cum cæteris operam faceret) qui panem omnino
sumeret.

Caluppiani
mirabile ha-
bitaculum.

Caluppanus assiduis his exprobrationum ver-
bis fatigatus, vallem haud procul à monasterio
conspicatur; de cuius medio, lapis, natura præ-
bente confurgens in excelsum, quasi quingenti
aut amplius pedibus prouehitur: nullam penitus
cum circumpositis montibus habens communio-
nem. Cuius vallis medium fluuius alluit, qui hinc
montem placidè contingens, dilabitur. In huius
ergò lapidis scissuram (quæ præcis quondam
propter transitum hostium receptaculum fuit)
eremita sanctus ingreditur, & exciso lapide habi-
tacula statuit: in quæ nunc per scalam valde dif-
ficilem scanditur. Locus etenim ille tam diffici-
lem ascensum præbet, ut etiam ipsi feris magna
molestiam exhibeat. Hoc in loco oranti (ut ipse
nobis cum lachrymis referre solitus erat) serpen-
tes super caput, eius frequenter decidebant, in-
gentemq; horrorem, spiris suis collum inuoluen-
tes, inferebant. Sed fuit hoc antiqui serpentis, in-
uentum, qui hoc eum terrore à suscepto cursu in-
uocare contendebat.

Dæmonum
insidia.

Nam cum ille immota mentis acie in oratio-
ne permaneret, nec posset his terroribus frangi
eccè duo immensæ magnitudinis dracones ad-
fluere, quorum vnus altero validior, erecto pe-
ctore se totum contra os B. viri erexit. At ille in-
genti pauore correptus obrigit, & omnium
membrorum officio destitutus, lapidis instar coc-
ruit. Hac oppressus formidine, cum quid ageret,
ignoraret, resumpto spiritu, quia lingua non po-
terat,

erat, mente orationem Dominicam protulit; moxque membra, quæ inimici arte reuincta erant, paulatim, ad officium redire cœperunt. Tum vir Dei protensa dextera, ori immanis hydræ crucis signum impressit, ac diuinorum virtute verborum in fugam compulit. Interea alius obuolutus B. viri pedibus insidias struebat, cui vir Dei in Christi nomine abire iussit. Qui protinus valido cum somitu recedens, tanto cellulam fœtore repleuit, vt non dubia sui nominis indicia relinqueret.

Signo crucis fugat draconem.

Erat autem Caluppanus assiduus diuini nominis cultor, tantaque suauitate cœlestium rerum considerationi inhærebat, vt vel à lectione vel oratione vacaret nunquam. Cibum panis monasterium ei benignè suppeditabat. Si verò aliundè quippiam à fidelibus ad se delatum esset, hoc eximio charitatis affectu egentibus distribuere. Piscem interdum de flumine sumebat, qui ad sancti voluntatem confestim aderat. Illud verò in primis diuini viri pietatem illustrem reddit. Cùm non sine magna difficultate, aqua è profundo vallis hauriretur, supplicibus à Deo precibus obtinuit, vt fontis vena in ipso cellulæ suæ habitaculo scaturiret, quæ eam aquæ copiam præbebat, vt sibi & ministro suo sufficeret. Accessit quodam tempore Auitus Episcopus mecum ad mirabile viri vitam studiosius cõtemplandâ; à quo diaconatus ac presbyterij gradum consecutus est, qui hæc officia summo cùm corporum tu animarum fructu exercebat. Nec tamè ea propter sese in publicum dabat, sed per fenestellâ de rebus diuinis suauiter diserebat, & sacro sanctæ crucis signaculo mirabili virtute diuersa morborum genera fugabat. Denique in hac sacra religione, vitæ cursum quinquagesimo ætatis suæ anno feliciter consummauit.

Assiduo leminis cultor, tantaque suauitate cœlestium rerum considerationi inhærebat, vt vel à lectione vel oratione vacaret nunquam.

Benignitas eius in egenos.

Fontem à Deo impetrat.

Caluppanus fuit presbyter.

H h h VITA